

Normativa de Comerç

En aquest recull podreu trobar la normativa comercial general d'obligat compliment en d'exercir l'activitat comercial de:

ÍNDEX

1- Promoció i vendes: Rebaixes, saldos, liquidacions, venda directa obsequis	3
2- Vendes no convencionals.....	6
3- Preus de venda al públic.....	8
4- Horaris comercials.....	9

1.-Promoció i vendes: rebaixes, saldos, liquidacions, obsequis, venda directa

Rebaixes

Es pot parlar de venda en rebaixes quan els articles s'ofereixen a un preu inferior al que han estat oferts anteriorment.

El Decret Llei 4/2012, de 30 d'octubre, de mesures d'horaris comercials i determinades activitats de promoció (DOGC 6245, de 2 de novembre de 2012, determina:

Cada comerciants i durant el termini que consideri adeint, dins de dels següents períodes:

-Del 7 de gener al 6 de març, ambdós inclosos.

-De l'1 de juliol al 31 d'agost, ambdós inclosos.

Es prohibida la venda de productes o articles deteriorats o expressament adquirits per a aquesta finalitat sota la denominació de preus rebaixats o rebaixes. En conseqüència les mercaderies que es venguin a preu rebaxat han d'haver estat a la venda anteriorment a l'inici de les rebaixes.

Les reduccions dels preus han de consignar-se exhibint, al costat del preu o la tarifa habituals practicats pel mateix comerciant, el preu rebaxat.

Saldos

Són vendes de saldos les d'aquells productes que han perdut part del seu valor de mercat per:

-Són productes la sortida dels quals es manifestament impossible als preus habituals, per raó de la seva pèrdua d'actualitat i d'oportunitats. -Són productes que han sofert una deterioració greu en el seu valor comercial a causa d'obsolescència o de la reducció objectiva de possibilitats d'utilització. -Productes defectuosos, deteriorats o desaparellats. Aquesta condició s'ha de fer avinent mitjançant publicitat.

Per a la venda ocasional de saldos, caldrà que aquests hagin estat inclosos en l'estoc del venedor durant un període de temps no inferior a sis mesos.

Els comerciants que desitgin ocasionalment realitzar venda de saldos, caldrà que ho comuniquin al Departament de Comerç, Consum i Turisme de la Generalitat. Aquesta comunicació s'haurà de presentar amb una antelació mínima de set dies, i s'haurà d'exhibir obligatòriament en un lloc visible de l'establiment.

Establiments especialitzats en la venda d'excedents o outlets

- La venda especialitzada d'excedents de producció o de temporada, d'estocs propis o aliens, només pot dur a terme en establiments de caràcter permanent –dedicats en exclusivitat– i els marxants
- Es pot oferir tota mena de restes, ja vinguin d'altres empreses detallistes, d'empreses majoristes o directament de fabricants de la Unió Europea, a més dels procedents de la pròpia empresa,
- S'ha d'acreditar que han format part de l'estoc d'un venedor de la Unió Europea, durant un termini mínim de sis mesos o que procedeixin directament d'un fabricant de la Unió Europea.
- Només els establiments de caràcter permanent, dedicats exclusivament a la venda d'excedents de producció o de temporada, o les parades dels mercats de marxants poden utilitzar la denominació *outlet* o alternativament o complementària amb aquesta qualsevulla altra que serveixi per identificar aquesta activitat i no pot ser utilitzada per cap altre establiment que no reuneixi la totalitat dels requisits materials i formals establerts per aquests tipus d'establiments o parades.
- Els preus han de ser inferiors al preu de referència i poden ser reduïts successivament des del moment en què es posin a la venda però en cap cas ni en cap moment poden ser novament incrementats.
- No poden fer venda en rebaixes.
- No es poden vendre en aquests establiments productes fabricats expressament per ser distribuïts en aquests tipus d'establiments.

Liquidacions

La venda en liquidació es quan un comerç vol acabar determinats productes.

Sols s'autoritza la venda en liquidació en els següents casos:

- El cessament total o parcial de l'activitat.
- La transformació substancial de l'empresa o de l'establiment comercial que comporti un canvi de l'orientació o de l'estructura del negoci.
- La venda de la totalitat o d'una part dels estocs heretats d'un comerciant difunt efectuada pels hereus o responsables del negoci.
- La liquidació que decideixi efectuar el comerciant que es faci càrrec d'un negoci traspasat o adquirit, segons el cas, als hereus d'un comerciant difunt.
- En un cas de força major que impossibiliti l'exercici normal de l'activitat comercial.

Les liquidacions podran realitzar-se en qualsevol època de l'any, amb la comunicació prèvia a la Direcció de Comerç de la Generalitat de Catalunya. Aquesta s'ha de presentar com a mínim amb una antelació, com a mínim, d'un mes abans de la data sol·licitada per a l'inici de la liquidació i s'hi ha de fer constar les causes que la motiven. En un lloc visible de l'establiment comercial s'haurà d'exhibir una còpia de la comunicació.

Obsequis

Per a fomentar les vendes es pot oferir als compradors un altre producte o servei, ja sigui gratuïtament o preu reduït. Això es pot fer de forma automàtica o mitjançant participació en sorteig.

Quan l'obsequi s'ofereixi en els envasos dels productes, hi haurà dret al regal, com a mínim, durant els tres mesos següents a la data en que acabi la promoció.

- Queda prohibit oferir conjuntament dos o més articles, llevat que:
- Existeixi una relació funcional entre ells.
- La venda en lots sigui la habitual del producte.
- Es pugui també comprar els articles per separat i al seu preu.
- Es tracti de lots que es venguin conjuntament, per raons estètiques o per a regal.

Venda directa

Està prohibit que el venedor s'anuncii com a fabricant o com a majorista, llevat del cas que es donin les circumstàncies següents:

- Que en el cas del fabricant, fabriqui realment la totalitat dels productes posats a la venda, i en el cas dels majoristes, que realitzi les seves operacions de venda fonamentalment a comerciants minoristes.
- Que els preus ofertats siguin els mateixos que apliquen a altres comerciants, majoristes o minoristes, segons els casos.

2.-Vendes no convencionals

Venda a distància

És venda a distància la forma de distribució comercial detallista que es porta a terme amb l'oferta prèvia feta entre persones distants i per qualsevol mitjà de comunicació social i de transmissió electrònica, posant en coneixement dels consumidors la forma d'efectuar les seves comandes.

Requisits: Totes les ofertes de venda a distància han de contenir, de forma clara i inequívoca, les següents dades informatives:

- La identitat de l'oferidor
- El producte o servei que s'ofereix
- El preu total a satisfer (separant l'import de les despeses de tramesa, si aquestes són a càrrec del consumidor, i especificant el sistema de reemborsament)
- El termini màxim de recepció o posada a disposició del consumidor del producte o servei objecte de la transacció des del moment de la recepció de la comanda
- El període de reflexió, no inferior a set dies, durant el qual el consumidor pot retornar el producte i rebre la quantitat satisfeta
- El sistema de retorn
- Es prohibida en qualsevol cas la tramesa de mercaderies o serveis no sol·licitats prèviament pels consumidors o usuaris, especialment els que es facin sota l'advertiment que la manca de resposta dóna lloc a la presumpció de la seva acceptació.

Venda automàtica

És aquella que posa disposició del consumidor el producte o servei perquè aquest l'adquireixi mitjançant l'accionament de qualsevol tipus de mecanisme i el dipòsit previ del seu import.

En la venda automàtica, els productes s'han d'exhibir o bé s'han d'identificar al comprador de forma inequívoca, especificant de manera visible a l'exterior les dades següents: la identitat de l'oferidor, el preu a satisfer, i l'adreça on s'atendran les possibles reclamacions.

Venda ambulatant

És la que es realitza fora d'un establiment comercial permanent, en llocs autoritzats i en instal·lacions desmuntables o transportables, inclosos els vehicles-tenda.

Els que exerceixin la venda ambulatant hauran de tenir exposat, de forma fàcilment visible per al públic, les seves dades personals i el document en que consti la corresponen autorització municipal, així com una adreça per efectuar possibles reclamacions.

Els Ajuntaments poden autoritzar la venda no sedentària als municipis respectius, en perímetres i en llocs determinats prèviament, i establir-ne, així mateix, el nombre total de llocs permesos i les dimensions.

L'autorització de l'Ajuntament es concedirà per un temps no superior a un any. Solament pot ser revocada per l'incompliment de la present Llei i de les ordenances municipals i no dóna dret, en aquests casos, a indemnitzacions ni compensacions de cap mena.

Venda piramidal o en cadena

La llei prohibeix expressament, la venda realitzada pel procediment anomenat "en cadena o piramidal" i qualsevol altre anàleg, consistent en oferir productes o serveis al públic a un preu inferior al seu valor de mercat o de forma gratuïta, a condició de que s'aconsegueixin l'adhesió d'altres persones.

No s'ha de confondre la venda piramidal amb la venda multinivell, que es una forma de venda directa autoritzada baix determinades condicions.

3.-Preus de venda al públic

El preu de venda al públic s'ha de fer constar precedit de les sigles PVP.

El preu de venda que s'indiqui s'ha d'expressar de forma inequívoca, fàcilment identificable i clarament llegible.

El preu de venda al públic ha d'indicar la quantitat total que el consumidor ha de satisfer, amb impostos inclosos i despeses de tramesa, si n'hi ha, referit a la unitat del producte a la venda i també al preu per unitat de mesura.

Quan es tracta de productes a doll ha de constar el preu per unitat de mesura.

En qualsevol cas s'ha d'indicar amb claredat i de forma diferenciada l'import de tota classe de descomptes, així com el dels increments en el preu derivats dels règims de finançament i els costos addicionals per raó de serveis, accessoris o d'altres conceptes similars.

Tots els establiments comercials estan obligats a exhibir el preu de les mercaderies que es trobin exposades al públic.

No obstant això, mitjançant un reglament es pot dispensar d'aquesta obligació si es tracta de l'exhibició de mercaderies que, pel seu preu elevat, poden ser causa objectiva d'inseguretat per a l'establiment de què es tracti.

La dispensa d'aquesta obligació, la podran sol·licitar en casos específics les entitats representatives d'un sector.

4.-Horaris comercials

Antecedents:

La L.O. 2/1996, de 15 de gener, complementària d'Ordenació del comerç minorista, establia que cada comerciant determinaria, amb plena llibertat i sense cap limitació legal en tot el territori de l'Estat, l'horari d'obertura i tancament dels seus establiments comercials de venda i distribució de mercaderies, així com els dies festius o no, i el nombre d'hores diàries o setmanals, en els que es desenvoluparia la seva activitat.

No obstant fixava que això no seria d'aplicació fins que el Govern, conjuntament amb el Govern de cadascuna de les Comunitats Autònomes, així ho decidissin per al seu corresponent territori, i no abans de l'1 de gener de l'any 2001.

El Reial Decret-Llei 6/2000, de 23 de juny sobre mesures urgents d'intensificació de la Competència en Mercats de Bens i Serveis estableix una nova situació en la regulació dels horaris comercials, que assolía com a objectiu la llibertat absoluta d'horaris i la determinació de dies d'obertura dels comerciants a partir de l'1 de gener de 2005.

La Llei 1/2004, de 21 de desembre, d'horaris comercials (BOE núm. 307, de 22 de desembre de 2004), pretén fixar un marc estable, resultat dels consens més ampli possible amb els principals associacions, representants dels consumidors, dels interessos empresarials, els sindicats i les Comunitats Autònomes.

La Llei 8/2004, de 23 de desembre, d'horaris comercials (DOGC núm. 4289 de 28 de desembre de 2004), tenia per objecte preservar el model comercial català, que es caracteritza per l'equilibri entre els diferents formats del comerç detallista sobre la base d'una important presència de la petita i mitjana empresa comercial en el teixit urbà.

Situació actual

L'actual marc normatiu és el producte de diverses modificacions puntuals que s'han produït en el transcurs dels anys de la vigència de les lleis esmentades, principalment a partir de l'aprovació de la Directiva 2006/123/CE, del Parlament Europeu i del Consell, relativa als serveis en el mercat interior, i la seva transposició a l'Estat Espanyol.

El Reial decret llei 20/2012, de 13 de juliol, de mesures per garantir l'estabilitat pressupostària i de foment de la competitivitat (BOE núm 168 de 14 de juliol), modifica el règim vigent introduint una major liberalització d'horaris i d'obertura comercial en diumenges i festius.

El Decret llei 4/2012, de 30 d'octubre, de mesures d'horaris comercials i determinades activitats de promoció (DOGC 6245, de 2 de novembre de 2012), vol evitar l'impacte de la nova regulació que ha estat impulsada pel Govern de l'Estat.

Aquestes modificacions es defineixen en un nou normatiu que ha de finalitzar amb un nou text regulador de l'activitat de comerç, serveis i fires, com a fruit dels treballs i anàlisis ja fets

amb les entitats més representatives del sector de la distribució comercial i que es troba en un estat d'elaboració força avançat. L'objecte de la present regulació bàsica és promoure unes adequades condicions de competència en el sector, contribuir a millorar l'eficiència en la distribució comercials minorista, assolir un adequat nivell d'oferta per als consumidors i ajudar a conciliar la vida laboral i familiar dels treballadors del comerç.

En aquest context, la regulació dels horaris es un element cabdal de l'ordenació del comerç. D'una banda, cal que els horaris comercials permetin atendre de manera adequada les necessitats de la població i que facilitin la compra en aquells moments de l'any en què es generen puntes de demanda.

D'altra banda, ha de fer possible l'equilibri entre les grans empreses de distribució i el conjunt d'empreses petites i mitjanes que configuren el comerç urbà de proximitat. Finalment, han de tenir molt en compte el dret dels treballadors i treballadores del comerç de compaginar la vida laboral amb les relacions personals i familiars.

- No podran romandre obert ni realitzar cap activitat de venda entre les 22.00 h i les 7 h. Els dies 24 i 31 de desembre han d'avançar l'horari de tancament a les 20 h.
- El nombre màxim d'hores diàries que podran romandre obert és de 12 hores
- El temps setmanal d'obertura en dies feiners és de 72 hores com a màxim
- El nombre de diumenges i festius que podran romandre obert és de 8 l'any en total
- Els establiments han de romandre tancats els dies 1 i 6 de gener, Diumenge i Dilluns de Pasqua, 24 de juny, 1 de maig, 11 de setembre i, 25 i 26 de desembre; i 23 de juny és en diumenge.
- Els comerciants, dins dels límits establerts, podran fixar lliurement la distribució de l'horari general durant els dies feiners de la setmana, i també l'horari corresponent als diumenges i festius de l'activitat autoritzada
- La Direcció General de Comerç pot autoritzar la modificació de la franja horària d'obertura dels establiments comercials situats en una zona determinada o per tot el municipi prèvia petició de l'Ajuntament.

Cal informe del Consell Comarcal

Els Ajuntaments podem modificar l'horari comercial general en un màxim de 4 ocasions, i cada modificació podrà incloure canvi d'horari per un màxim de 2 dies feiners a la setmana.

Estan exclosos:

- Els establiments de venda de productes de pastisseria, rebosteria, pa, plats preparats, premsa, flors i plantes, i les anomenades botigues de conveniència
- Establiments instal·lats en punts fronterers, i els que només són accessibles des de l'interior de les estacions i mitjans de transports terrestre, marítim i aeri.
- La venda de combustibles i carburants, sense que aquesta excepció abasti els establiments comercials annexos a les gasolineres llevat que es limitin, essencialment, a la venda de recanvis i altres productes complementaris de l'automoció
- Els establiments situats en municipis turístics (veure municipi turístic)
- Els situats en l'entorn immediat dels mercats de marxants, en el mateix horari que es faci el mercat.

Un cop delimitada l'àrea d'obertura i després de la seva autorització s'ha de comunicar a la Direcció General de Comerç
- Les farmàcies
- Els establiments comercials integrats en els museus, exposicions, monuments, centres recreatius turístics, parcs d'atraccions o temàtics. Els productes han d'estar directament vinculats
- Els integrats en hotels, sempre que no es pugui accedir directament des del carrer i tinguin caràcter permanent.
- Els de venda personalitzada o regim d'autoservei de pimes que no pertanyin a grups o cadenes de distribució que operin amb un mateix nom comercial, i superfície de venda no superi el 150 m² i tinguin una oferta orientada essencialment de compra quotidiana d'alimentació. Igualment han d'avançar a les 20 h el tancament el 24 i 31 de desembre i tancar l'1 de gener i el 25 de desembre
- Els de venda personalitzada o regim d'autoservei de pimes que no pertanyin a grups o cadenes de distribució que operin amb un mateix nom comercial, i superfície de venda no superi el 150 m², situats en municipis de menys de 5.000 habitants, amb autorització del Ple municipal i comunicat a la Direcció General de Comerç
- Els establiments dedicats a venda de productes pirotècnics, també poden obrir el diumenges i festius del mes de juny (12 hores entre 7 h i 22 h)
- Els dedicats a la venda de productes culturals o lleure, de superfície no superior a 300 m², que els titulars siguin pimes que no pertanyin a grups o cadenes de distribució que operin amb un mateix nom comercial. Es necessita ordre del conseller competent
- Els Ajuntaments poden acordar l'obligatorietat de tancar en horari nocturn als establiments susceptibles d'exclusió, prèvia comunicació a la Direcció General de Comerç.

Determinació de zones turístiques

Es poden considerar zones turístiques, a efectes d'excepció de l'horari comercial general, els municipis en els quals, per aflluència estacional, la mitjana ponderada anual de població sigui superior al nombre de residents i el nombre d'allotjaments turístics superior al nombre d'habitatges de residència primària o que siguin llocs de gran aflluència de visitants per motius turístics.

Per determinar els municipis turístics, cal la proposta motivada de l'ajuntament directament afectat, essent el director general de Comerç de la Generalitat de Catalunya, l'òrgan competent per aprovar o denegar la proposta o modificar-la en els termes que estimi oportú, amb l'informe previ de la Direcció General de Turisme.

Calendari d'obertura en festius dels establiments comercials

A tots els establiments comercials s'ha d'exhibir l'horari adoptat, de tal manera que la informació sigui visible al públic.

L'ordre EMO/377/2012, de 16 de novembre, per la qual s'estableix el calendari d'obertura dels establiments comercials en diumenge i dies festius per als anys 2013, 2014 i 2015 (DOGC núm 6260, de 23 de novembre de 2012)

Els diumenges i dies festius que els establiments comercials de Catalunya poden romandre oberts al públic, durant l'any 2013, 2014 o 2015, el Departament d'Empresa i Ocupació de la Generalitat de Catalunya, estableix que el calendari d'obertura dels establiments comercials els diumenges i dies festius, són els següents:

Al 2014:

- 5 i 12 de gener
- 6 de juliol -12 d'octubre
- 1 de novembre
- 6, 8 i 21 de desembre

Al 2015:

- 4 i 11 de gener
- 5 de juliol
- 12 d'octubre
- 1 de novembre
- 6, 8 i 20 de desembre

(*) Els Ajuntaments podran substituir 1 ó 2 d'aquests dies d'obertura autoritzada per 1 ó 2 de les seves festes locals (abans del mes de febrer de l'any en curs), prèvia Comunicació a Direcció General de Comerç